

[Gørt Petersen.]

sinder af danske arbejdere gør — at jeg ikke fik hindret den beslutning, som man nu er i færd med at tage, og da regeringen helt åbenbart ikke selv frivilligt ville tage beslutningen af bordet, så var der altså ingen anden mulighed end at stemme regeringen ned. Det er desværre ikke muligt nu. Regeringen har fået sit flertal. Det beklager jeg. Jeg beklager det på danske arbejderes vegne. Jeg beklager det også på den danske økonomis vegne, for det her hjælper såmænd heller ikke den danske økonomi.

Knud Jespersen (DKP):

Forståeligt nok er der en del, og det er ikke sagt til nogen bestemt i salen, der efterhånden er lidt trætte. Der er også gjort en bemærkning om, at vi ikke overholder arbejderbeskyttelsesloven. Man handler som bekendt ikke altid lige stærkt og lige konsekvent, når man ikke kommer hviletiderne i hu, men der er jo en tendens i dette hus til, at man fortsætter, indtil man næsten ikke kan kende hinanden.

Statsministeren havde rigtigt opfattet trods det sene tidspunkt, at de 7 redningsforsøg, jeg omtalte, var mislykkedes, og når jeg sagde redningsforsøg, så var det citater af statsministeren. Det forekommer mig nu, at de mindede mere om det modsatte. Ved alle de syv redningsmanøvrer er nogle ganske almindelige arbejdende menneskers leveomkostninger gået op. Nogle er kommet ud i arbejdsløshed. Andre har fået huslejeforhøjelse, og så er det jo lidt for frimodigt her at sige både fra statsministerens og fra hr. Kjeld Olesens side, at vi ønsker mere arbejdsløshed. Åh nej! Vi ønsker alle i arbejde. I den tid, socialdemokratiet har haft regeringsansvar eller -medansvar, har der, hvis man ser bort fra 2-3 år, altid været arbejdsløse, og vi har altid protesteret. Vi siger ikke, at det er socialdemokratiets ansvar. Det er det også. Men hovedansvaret er kapitalens, og når vi bebrejder jer, så er det, fordi I aldrig vil vende jer imod kapitalen.

Så er det også interessant at se, at hr. Kjeld Olesen ikke har tid til at forklare, hvor man griber ind over for kapitalhavere, hvor man griber ind over for spekulation. Jeg bad bare om ét lille bitte eksempel. Det kunne ikke gives. Det forstår jeg så udmærket. Men så skulle man have været modig

nok til at turde sige, at det har vi sandelig ikke klaret endnu. Det skal gå ligesom de andre gange. Det er noget, vi vender tilbage til senere. Når statsministeren og hr. Kjeld Olesen siger om socialdemokratiets omsorg både under højkonjunkturer og ved andre lejligheder over for almindelige mennesker, så skal jeg bare erindre om, at det er ikke så længe siden, at socialdemokratiet ved at stemme imod forhindrede, at folkepensionisterne fik en forhøjelse på 10 pct. Havde socialdemokratiet stemt sammen med os, havde der været flertal. Så må man da spørge, hvis man har tid et øjeblik i alt fald — sådan var der vist en pjece, der hed, om omsorgen for pensionisterne — var det os, eller var det andre, der ikke ville, at den sociale velfærd skulle stige for pensionisterne? Alt dette her kan dokumenteres.

Så siger statsministeren: ja men de samfundssystemer, som Knud Jespersen og andre er så betaget af, kan jo slet ikke klare sig, og så er statsministeren lidt heldig, for han holder sig stort set til Norden. Nu går det jo ikke alt for forbavsende godt i Norden. Vi har som sagt over 100.000 arbejdsløse. Statsministerens kollega, forbundskansleren i Vesttyskland, kan notere sig for 1 mill. arbejdsløse. Der har socialdemokratiet jo også haft magten i lang tid. Stort set det samme tal ser vi i England. Hvis vi vender blikket til Frankrig og Italien, møder vi også det samme triste billede. Vi siger ikke, at socialdemokratiet har skabt arbejdsløsheden, ligesom vi nægter at påstå, at I har sikret den fulde beskæftigelse på noget tidspunkt. Det, vi bebrejder jer, er, at I ikke udnytter højkonjunkturerne til at udvide arbejdernes magt, og at I ikke udnytter krisen til at forhindre, at byrderne væltes over på arbejderne. Ja men det er jo det, der er sket. Hvis det ikke stemmer, så behøver hr. Kjeld Olesen her bare nævne ét eksempel, ét eneste eksempel, hvor man griber ind over for spekulanter, bare ét. Vi er meget beskedne folk.

Og så til demokratiet. Ja, det lyder jo vældig nationalt og næsten som en redning, at de, der er udenfor, vil vælte forliget, og sagde økonomiministeren, så vil vi opleve, at vi får et voksende betalingsbalanceunderskud. Nu har jeg tidligere bebrejdet økonomiministeren, når han holdt dommedagstaler og han har bebrejdet mig, at jeg var